

Halló, itt Magyarország!

(texte complet des leçons)

I.1 Milyen ez a szálloda?

- Bocsánat, uram ! Ez a Meteor Szálloda?
- Igen, az.
- Milyen ez a szálloda? Drága?
- Nem. Elég olcsó.
- És jó?
- Igen. Tiszta és kényelmes.

- Jó napot kívánok!
- Jó napot kívánok! Tessék parancsolni!
- John Miller vagyok.
- Egy pillanat... Igen, John Miller. Ön angol, ugye?
- Igen, angol vagyok.
- A hetes szoba. Tessék a kulcs.
- Köszönöm.
- Kérem.

- Tessék! Ez a hetes szoba.
- Nem túl nagy.
- Nem nagy, de világos és kényelmes.
- Az mi? A fürdőszoba?
- Nem, az a szekrény. A fürdőszoba ez.

Az mi? = Ça, qu'est-ce que c'est ?

I.2 Milyen nyelven beszél?

- Bocsánat, kisasszony! Hol van a telefon?
 - Ott van a lépcső és a lift között.
 - Köszönöm.
-
- Bocsánat, uram! Ez az étterem?
 - Nem, kérem, ez a bár.
 - És hol van az étterem?
 - Ott van a lépcső mellett.
-
- John Miller vagyok.
 - Nagy János. Nagyon örülök.
 - Ön magyar?
 - Igen, az vagyok. És ön?
 - Én angol vagyok.
-
- Jól beszél magyarul.
 - Köszönöm, de csak egy kicsit beszélek magyarul. De beszélek németül és franciául is. És ön milyen nyelven beszél?
 - Sajnos, én nem beszélek angolul. Csak németül és oroszul...
De itt van a pincér.
 - Jó étvágyat kívánok.
 - Köszönöm, viszont.

I.3 Mit parancsol?

- Kérem szépen, hol van a büfé?
 - Fent a második emeleten, a lift mellett.
 - És az iroda?
 - A másik épületben: földszint ötös szoba.
 - Köszönöm szépen.
-
- Mit parancsol?
 - Egy kólát kérek és két pogácsát.
 - Még valamit?
 - Egy kávét is kérek.
 - Tessék.
 - Köszönöm. Mennyit fizetek?
 - Két pogácsa, egy kóla, egy kávé – az 320 forint.
-
- Mi a neve?
 - Albert Green vagyok.
 - Hány éves?
 - Huszonegy.
 - Milyen nemzetiségű?
 - Angol vagyok.
 - Mi a címe?
 - Itt, Magyarországon?
 - Igen.
 - XI. kerület, Mérnök utca 5., III. emelet 2.
 - Mi a foglalkozása?
 - Diák vagyok.
 - Hol tanul?
 - A Budapesti Műszaki Egyetemen.
 - Köszönöm. Rendben van.

- Szia, Zsuzsa!
 - Szia, Albert!
 - Hova mész?
 - A Corvin Áruházba. És te?
 - Én csak ide megyek, az egyetemre.
 - Szia!
 - Szia!
-
- Bocsánat, uram! Ez a villamos megy a Blaha Lujza térre?
 - Nem, kérem. Ez nem oda megy. Ez a Széll Kálmán térre megy.
 - És hányas villamos megy a Blaha Lujza térre?
 - A 6-os. Ott van a megálló a másik oldalon.
 - Köszönöm.
-
- Mit parancsol?
 - Egy könnyű nyári cipőt keresek.
 - Milyet kér? Olcsót vagy drágát?
 - Egy nem túl drága, de jó cipőt.
 - Milyen színűt?
 - Barnát.
 - Hányasat?
 - Harmincheteset.
 - Tessék. Ez a barna cipő nagyon jó és divatos.
 - Nem rossz. És mennyibe kerül?
 - Csak 8 000 forintba. Jó lesz?
 - Igen. Köszönöm.
 - Én köszönöm. Viszontlátásra!

Albert: Szia, Viktor! Hova mész?
Viktor: Az utazási irodába.
Péter: Mi is oda megyünk. Lakást keresünk.
Viktor: Most hol laktok?
Albert: Kispesten lakunk. A lakás nem rossz, de nagyon messze van. És te hol laksz?
Viktor: Én közel lakom, a Körúton. De ez nagyon zajos hely, és rossz a levegő.
Albert: Bérelünk egy lakást együtt. Jó?
Viktor: Nem rossz gondolat. Rendben van.

Férfi: Tessék parancsolni!
Viktor: Lakást keresünk.
Férfi: Most hol laknak?
Viktor: Ők Kispesten laknak, én pedig a Belvárosban.
Férfi: Milyen lakást keresnek?
Péter: Egy modern, két és fél vagy háromszobás lakást.
Férfi: Pesten vagy Budán?
Péter: Inkább Budán.

Férfi: Lássuk csak! Igen... Itt Kelenföldön van egy szép lakás. Két szoba, két félszoba.
Albert: Kertes házban van?
Férfi: Nem, kert nincs. Egy tízemeletes épületben van, a nyolcadik emeleten.
Péter: Van lift?
Férfi: Természetesen van.
Viktor: És telefon?
Férfi: Az sajnos nincs.
Péter: És mennyibe kerül?
Férfi: Negyvenezer forint havonta. Jó lesz?
Péter: Azt hiszem, igen.

- Nő:* Tessék, kérem!
- Péter:* Kezét csókolom! Az utazási irodából jövünk.
- Nő:* Tessék parancsolni! ... Ez az előszoba. Nem nagy. Itt nincsenek bútorok, csak egy tükör van.
- Albert:* Ez a fürdőszoba?
- Nő:* Nem, kérem, az a vécé. A fürdőszoba itt van balra. Tessék! Van egy nagy fürdőkáád, zuhany, mosdó.
-
- Nő:* Ez a nappali és az ebédlő. Itt új bútorok vannak.
Újak a szekrények és a polcok, az asztalok és a székek, és újak a fotelok is.
- Albert:* A televízió nem színes?
- Nő:* De igen, színes... Itt van az erkély. Tessék!
- Péter:* Szép a kilátás innen. Azok ott milyen hegyek?
- Nő:* Az a Sas-hegy, és az ott a Széchenyi-hegy.
-
- Nő:* És ez a konyha.
- Péter:* Hol vannak a tányérok?
- Nő:* Itt vannak fent a szekrényben. A poharak is itt vannak.
- Péter:* Evőeszközök nincsenek?
- Nő:* De vannak. Itt vannak lent a fiókban.
- Albert:* Van meleg víz?
- Nő:* Természetesen... A gáztűzhely elég régi, de jó. És a hűtőszekrény ott van a sarokban.
-
- Nő:* Ugye, önök diákok?
- Viktor:* Igen, azok vagyunk. A műszaki egyetemre járunk.
- Nő:* Tetszik a lakás? Jó lesz?
- Péter:* Igen, nagyon szép. A hegyekre néz, jó helyen van, és nincs messze. Ugye, fiúk, jó lesz?

- Kit tetszik keresni?
 - Kovács Péterhez megyek.
 - Második emelet, jobbra, ötös ajtó.
 - Hol van a lift?
 - Ott van a lépcsőnél, de sajnos nem működik.
 - Nem baj. Felmegyek a lépcsőn.
-
- Szabad!
 - Jó napot kívánok! Kovács Pétert keresem.
 - Én vagyok Kovács Péter.
 - Paul Braun vagyok Berlinből.
 - Á, ön az? Nagyon örülök. Tessék helyet foglalni! Egy kávét?
 - Igen, kérek.
 - Marika, két kávét kérünk.
-
- Cigaretta parancsol?
 - Köszönöm, nem dohányzom.
 - A program már készen van. Elég zsúfolt, de én majd mindenben segítek önnek...
-
- Ó, már négy óra van? Egy pillanat, telefonálok az igazgató úrnak.
-
- Igazgató úr, bemutatom Braun urat.
 - Fekete László. Nagyon örülök. Tetszik a program?
 - Igen, nagyon érdekes.
 - Melyik szállodában lakik?
 - A Gellértben.
 - És minden rendben van?
 - Igen. Nagyon szép a szálloda, és közel van a Belvároshoz.
 - Akkor a viszontlátásra! Este találkozunk az Operában.
 - Nagyon jó lesz. Viszontlátásra!

I.8 Hova is megyünk?

Paul: Kezét csókolom, Marika!
Titkárnő: Jó reggelt kívánok, Braun úr! Hogy van?
Paul: Köszönöm, jól. Péter már bent van?
Titkárnő: Persze. Tessék bemenni!

Péter már bent van? = *Pierre est déjà là ?*

Paul: Szervusz, Péter!
Péter: Szervusz! Ez igen! Pontosan nyolc óra van. Mindig ilyen pontos vagy?
Paul: Sajnos nem mindig. De most külföldön vagyok. És a pontosság fontos egy újságírónál. Nem igaz?
Péter: Persze. De szerintem mindenkinél fontos.
Paul: Mit csinálunk ma? Hova is megyünk?
Péter: Lássuk csak!... Igen... 9-kor felmegyünk a Várba.
Paul: Taxin megyünk fel?
Péter: Taxin? Dehogy! Nincs messze innen.
Inkább gyalog átmegyünk Budára, és a Siklón megyünk fel a Várba.
Paul: És melyik hídon megyünk át?
Péter: Természetesen a Lánchídon.

Paul: A Várban mit csinálunk?
Péter: Először bemegyünk a Széchényi Könyvtárba. Mutatok neked néhány érdekes dolgot.
Azután átmegyünk a Vármúzeumba.
Paul: És bemegyünk a Mátyás-templomba is, ugye?
Péter: Nem. Oda ma nem megyünk be. Fél egykor visszajövünk ide a kiadóba, és lemegyünk az étterembe.

Paul: És délután mit csinálunk?
Péter: Ebéd után szabad vagy; visszamész a szállodába, és pihensz egy kicsit, vagy sétálsz a városban.
Paul: És mi az esti program?
Péter: A ma esti program meglepetés. De hat órakor találkozunk a szállodában. Rendben van?
Paul: Remek!

Délelőtt tíz óra van.

Kati és Laci leszáll a villamosról, és gyalog megy tovább.

Laci egyik barátjához, Gézához mennek.

Géza mérnök.

Ők még diákok, az egyetemen tanulnak.

Géza a Virág utcában lakik.

Ez a következő utca jobbra.

A sarkon befordulnak, és továbbmennek.

A Virág utca csendes; itt nincs nagy forgalom, nem járnak autóbuszok és villamosok.

Egy kertés házhoz érkeznek.

Itt lakik Géza.

Csengetnek.

Géza anyja nyit ajtót.

Laci: Kezét csókolom! Géza itthon van?

Anya: Igen, itthon van. Bent van a szobájában. Fekszik.

Kati: Délelőtt tíz órakor ágyban van? Csak nem beteg?

Anya: Sajnos az. De tessék bejönni!

Laci: Szia, Géza! Hogy vagy?

Géza: Sajnos elég rosszul.

Kati: Miért? Mi bajod?

Géza: Nagyon fáj a fejem és a torkom.

Kati: Miért nem mész el az orvoshoz?

Géza: Most nincs rendelés. De délután elmegyek. És ti hogy vagytok? Mi újság?

Kati: Mi nagyon jól vagyunk. Ma szünet van az egyetemen.

Laci: Délután futballozni akarunk, este pedig elmegyünk a klubba.

Géza: Kár, hogy beteg vagyok. Én is szeretek futballozni.

Kati: És táncolni?

Géza: Táncolni is szeretek. De futballozni tudok is.

Kati: Mennyi könyv!

Géza: Igen, szeretek olvasni. De most olvasni sem tudok, mert a szemem is fáj. Csak pihenek, és zenét hallgatok.

Laci: Akkor mi megyünk. Jobbulást kívánunk!

Géza: Köszönöm szépen. És nektek jó szórakozást!

Az orvosi rendelő egy régi ház első emeletén van.

Az orvos minden délután 4-től 8-ig rendel.

A váróteremben öt beteg ül:

két lány, egy férfi, egy öregasszony és Géza.

Kint esik az eső.

Bent túl meleg van.

A betegek csendben ülnek, csak a két lány beszélget.

A férfi újságot olvas, és időnként köhög.

Az öregasszony pulóvert köt.

Gézának is van újságja, de nem olvas.

Rossz kedve van; fáj a feje, és melege van.

Nyílik a rendelő ajtaja, kilép egy nő, a kezében recept.

Géza következik.

a kezében recept = *une ordonnance à la main*

– Jó napot kívánok, doktor úr!

– Jó napot kívánok ! Mi a panasz?

– Fáj a fejem és a torkom.

– Láza van?

– Igen, körülbelül 38 fok.

– Tessék levetkőzni!

– Felöltözhetsz.

– Tessék mondani, mi a bajom?

– Ez, sajnos, influenza. Most kap egy injekciót.

Tessék ágyban maradni, és reggel, délben, este bevenni a gyógyszereket! Itt a recept.

– És mikor kelhetek fel?

– Pénteken felkelhet, és hétfőn már dolgozhat is.

– Tessék!

– Itt van ez a recept, és kérek lázcsillapítót is.

– Mást nem kér?

– De igen, C-vitamint és fájdalomcsillapítót.

– Az összesen 820 forint. Itt tetszik fizetni.

csillapít

= *apaiser, calmer*

lázcsillapító

= *fébrifuge*

fájdalomcsillapító

= *analgésique, calmant, anti-douleur*

Paul Braun két hónapot tölt itt, Budapesten.

Repülnek a napok.

Nem unatkozik, reggeltől estig jön-megy, tárgyal, lapkiadókba jár.

Rengeteg dolga van, nincs egyetlen szabad perce sem.

Ma már elege van az emberekből, csendre és nyugalomra vágyik.

Szüksége van egy kis pihenésre.

Leül egy kényelmes fotelbe, és olvasni kezd.

De máris csöng a telefon.

Paul Braun (Berlinből)

Hazai Gábor és Irén (felesége)

Lengyel Miklós és Márta (felesége)

Marika és Laci (vőlegénye)

Gábor: Halló! Braun úr?

Paul: Igen, Paul Braun beszél.

Gábor: Jó napot kívánok, Braun úr! Hazai Gábor vagyok.

Paul: Jó napot kívánok! Mi újság?

Gábor: Ráér ma este?

Paul: Igen, szabad vagyok. Miért?

Gábor: Néhány barátunk jön hozzánk. Tudja, ma van a feleségem névnapja. Nincs kedve eljönni?

Paul: De, nagyon szívesen. Köszönöm a meghívást.

Gábor: Üdvözlöm. Örülök, hogy itt van.

Paul: Jó estét kívánok! Tessék!

Gábor: Köszönöm. Tessék bejönni! A többiek már itt vannak.

Paul: Kezét csókolom! Sok boldogságot kívánok, kedves Irén!

Irén: Jaj de szép! Ez a kedvenc virágom. Igazán nagyon kedves... Erre tessék!

Gábor: Bemutatom a barátaimat.

Ez Miklós, ő is újságíró.

Ez pedig Márta, Miklós felesége.

És itt van Marika és a vőlegénye, Laci.

Gábor: Mit iszik? Bort, sört, üdítőt?

Paul: Egy pohár bort kérek.

Gábor: Fehéret vagy vöröset?

Paul: Inkább vöröset.

üdít = rafraîchir

üdítő = rafraîchissement

üdítőital = boisson rafraîchissante

Gábor: Egészségére!

Paul: A háziasszony egészségére!... Ez milyen bor? Igazán nagyon jó.

Gábor: Egri bikavér.

Irén: Egy kis sós süteményt? Vagy szendvicset?

Paul: Köszönöm. Szendvicset kérek... Nagyon finom!

Hazai Gábor fiatal újságíró.
 Egy budapesti lapnál dolgozik.
 Sportriporter, elsősorban az atlétikához ért.
 Nős, de gyerekeik még nincsenek.
 A felesége, Irén színésznő; egy fővárosi színháznál játszik.
 Sokat dolgoznak, és este ritkán vannak otthon.
 Ma azonban ünnep van Hazaiéknál: ma van Irén névnapja.
 Ezen a napon sohasem dolgoznak, mindig sok vendégük van.
 Ma is náluk van néhány barátjuk: újságírók, színészek, sportolók.
 Itt van Paul Braun, a német újságíró is.
 Gábor és Paul nem egy helyen dolgoznak, de elég gyakran találkoznak a kiadóban.
 A vendégeknek jó kedvük van; esznek, isznak, zenét hallgatnak, táncolnak és beszélgetnek.

Paul Braun (Berlinből) Hazai Gábor és Irén (felesége) Lengyel Miklós és Márta (felesége) Marika és Laci (vőlegénye)
--

Paul: Szabad?

Irén: Örömmel.

Paul: Szeret táncolni?

Irén: Igen, nagyon. De ön is egész jól táncol.

Paul: Hm. Kár, hogy a feleségemnek más a véleménye.

Irén: Most mennyi ideig van Budapesten, Paul?

Paul: Még körülbelül öt hétig maradok itt.

Irén: A családja is itt van?

Paul: Nem, ők sajnos otthon vannak, Berlinben.

Irén: Nincs egy fényképe róluk?

Paul: De igen. Véletlenül van nálam néhány fénykép.

Paul: Ez a házunk.

Irén: Nagyon szép helyen van.

Paul: Igen, itt mindenhol kertek, parkok vannak.
 Nekünk is elég nagy kertünk van, és nagyon jó a levegő.
 Igaz, a város központja egy kicsit messze van.
 Autón is legalább fél óráig tart az út.

Paul: Ez a családom: a feleségem és a gyerekeim.

Gábor: A felesége is újságíró?

Paul: Nem, ő tanár. Egy középiskolában tanít.

Márta: És a gyerekeik most hány évesek?

Paul: A lányunk, Éva 10 éves, a kisfiunk, Róbert 8.

Paul: Ezek a szüleim.

Az apám még dolgozik, mérnök egy gyárban.
 Az anyám nyugdíjas, ő már csak otthon dolgozik.

Laci: Ők is a fővárosban élnek?

Paul: Nem. Ők vidéken laknak egy kisvárosban.

Miklós és Márta ma este étteremben akarnak vacsorázni.

Márta nem nagyon szeret főzni, Miklós pedig nem szereti a hideg vacsorát, így elég gyakran járnak étterembe.

Ma nem egyedül mennek, hanem meghívják a barátaikat is: Lacit és menyasszonyát, Marikát.

Ismernek egy jó kis éttermet Budán, közel a lakásukhoz.

Az étterem neve: Jófalat.

Nagyon jó étterem, és nem is túl drága.

Ezért nagyon népszerű hely, sokan járnak ide.

sokan járnak ide = beaucoup y vont

Majdnem minden este tele van.

Miklós délután felhívja az éttermet telefonon, és asztalt foglal.

Pincér: Halló! Jófalat étterem.

Miklós: Jó napot kívánok! Asztalt szeretnék foglalni ma estére.

Pincér: Hány személyre?

Miklós: Négyre.

Pincér: Milyen névre?

Miklós: Lengyel Miklós.

Pincér: Rendben van, várjuk önöket.

Márta és Miklós délután fél hatkor már otthon vannak, és várják a barátaikat.

Marikáék Laci autóján érkeznek hat órakor.

Először leülnek a nappaliban, és beszélgetnek egy kicsit.

Miklós egy üveg konyakot tesz az asztalra, kinyitja, és tölt mindenkinek.

De Laci most nem ihat konyakot, ő ma még vezet.

Csak hét órakor indulnak az étterembe.

Gyalog mennek, Laci is Miklósék háza előtt hagyja a kocsiját.

Pincér: Sajnos nincs szabad asztalunk.

Miklós: Foglaltunk asztalt.

Pincér: Az más. Milyen névre?

Miklós: Lengyel Miklós.

Pincér: Tessék parancsolni, Lengyel úr! Ez az asztaluk. Megfelel?

Miklós: Igen, jó lesz. Kérem az étlapot!

Pincér: Azonnal hozom.

Marika: Ismeritek ezt az éttermet?

Márta: Igen, és nagyon szeretjük. Gyakran járunk ide.

Laci: Jól főznek?

Miklós: Szerintem igen. Főleg a halat készítik jól.

Laci: Igen? Kár.

Miklós: Miért kár?

Laci: Mert én nem szeretem a halat.

A vidám társaság ott ül az asztalnál.
 Marika körülnéz az étteremben.
 Majdnem minden asztalnál ülnek vendégek,
 a pincérek ételekkel, italokkal jönnek-mennek az asztalok között.
 Marikának tetszik az étterem.
 Kellemes zene szól, a zenészek népszerű számokat játszanak.
 A pincér máris hozza az étlapot, és eléjük teszi.

Laci: Eszünk levest?
 Marika: Persze. Te mit választasz?
 Laci: Miklós azt mondja, hogy itt nagyon jó a halászlé. De tudod, hogy én nem szeretem a halat...
 Ön melyik levest ajánlja?
 Pincér: Nálunk minden jó, de különösen ajánlhatom az erőlevest májgaluskával.
 Laci: Akkor kérünk kettőt.
 Márta: Én nem kérek levest, inkább valamilyen előételt. Mondjuk egy franciasalátát. És te, Miklós?
 Miklós: Én maradok a halászlé mellett.

Pincér: Utána mit hozhatok?
 Márta: Én egy rántott májat kérek.
 Pincér: Burgonyával vagy rizzsel?
 Márta: Rizzsel.
 Pincér: Salátát parancsol?
 Márta: Igen, egy paradicsomsalátát kérek.
 Laci: Mi citromos borjúszeletet kérünk vegyes salátával.
 Pincér: És ön, uram?
 Miklós: Én egy túrós csuszát.

Pincér: És milyen italt parancsolnak?
 Miklós: Mit iszunk? Sört? Bort?
 Marika: Inkább bort. szürkebarát = pinot gris (litt. moine gris)
 Miklós: Hozzon, kérem, egy üveg szürkebarátot!
 Laci: És nekem egy üveg ásványvizet... Tudjátok, hogy nem ihatok alkoholt. Vezetek.

Mindenki: Jó étvágyat!

Pincér: Valami desszertet? Süteményt, fagyalaltot, gyümölcsöt? Ajánlhatom a meggyes rétest.
 Márta: Jó, akkor meggyes rétest eszünk.
 Miklós: Én inkább gyümölcsöt eszem. Mondjuk szőlőt.
 Laci: Én nem kérek desszertet, csak egy kávé.

Mindenki: Egészségetekre!
 Miklós: Főúr! Fizetek!
 Pincér: Igenis, kérem... Tessék a számla: nyolcezer-négyszázhusz forint (8 420 ft.).
 Miklós: Tessék. Ezret kérek vissza.
 Pincér: Köszönöm szépen. Egészségükre!

Barta István magyar üzletember.

Harmincöt éves, magas férfi.

Nős, a felesége közgazdász.

Két gyerekük van, két kislány: Mónika és Judit.

Barta úr egy magyar-holland vegyes vállalatnál dolgozik.

Jól beszél angolul és németül, és most tanul hollandul.

A Barta család hétköznap csak reggel és este találkozik; napközben a szülők dolgoznak, a gyerekek pedig az iskolában vannak.

A hétvégét azonban mindig együtt töltik.

Sokat kirándulnak: nagyon szeretik a természetet.

Van autójuk, de csak akkor használják, ha vidékre utaznak.

Barta úr pénteken délben együtt ebédel Jan Kokkal, egy holland üzletemberrel.

Jan jól beszél magyarul, sok magyar ismerőse van, de most van először Magyarországon.

Egy hetet tölt itt.

A Gellért Szállodában lakik.

Barta István & Éva
Mónika & Judit

Jan Kok

- Hogy érzi magát Budapesten?
- Köszönöm, igazán jól érzem magam. Mindenki nagyon kedves hozzám, a munkámmal is jól haladok.
- És hogy tetszik Budapest?
- Nagyon szép város. Sajnos, még alig ismerem. Reggeltől estig dolgozom, nincs időm a városban sétálni. Talán majd a hétvégén...

a munkámmal jól haladok =
avec mon travail, ça marche bien

- Erről jut eszembe. Mit csinál holnap délután?
- Semmi érdekeset. Miért?
- A Városligetbe megyünk a gyerekekkel. Nincs kedve velünk jönni?
- De, nagyon szívesen. Még nem ismerem a Városligetet. Mit lehet ott látni?
- Sok mindent. Ott van a Szépművészeti Múzeum, az Állatkert és a Vidám Park. De van ott cirkusz, fürdő, egy kis tó és sok más is. És valójában az egész Városliget egy nagy park.

erről jut eszembe = à propos ; il me vient à l'esprit

- Mit csinálunk majd?
- Először bemegyünk a múzeumba. Van egy nagyon érdekes kiállítás: Rembrandt a Szépművészeti Múzeumban. Ez biztosan önt is érdekli.
- Természetesen. Nagyon szeretem a festészetet, és éppen Rembrandt a kedvenc festőm. És utána hova megyünk?

- Az Állatkertbe. Meglátogatjuk a gyerekek kedvenc állatait: megkeressük a medvét, megnézzük az oroszlanokat. Végül pedig elvisszük a gyerekeket a Vidám Parkba. Persze, ha akar, ön is felülhet az óriáskerékre vagy a hullámvasútra. Este azután megvacsorázunk valahol. Jó lesz?
- Remek. És mikor indulunk?
- Mindjárt ebéd után. Kettőkor találkozunk a szálloda halljában.

Szombat délután van.

Ebéd után Jan Kok, a holland üzletember felmegy a szobájába, és előkészíti a fényképezőgépét.

Délután a városba megy magyar ismerőseivel, Barta Istvánnal és családjával.

Jan örül a városnézésnek, mert még egyáltalán nem ismeri Budapestet.

Két óra előtt lemegy a szálloda halljába.

István pontosan kettőkor lép be a szállodába.

Üdvözlük egymást, és elindulnak.

István felesége és kislányai a szálloda előtt várják őket.

- Mivel megyünk?
- Villamossal és a földalattival. A 49-es vagy 47-es villamossal elmegyünk a Deák térre, és onnan a földalatti egyenesen elvisz minket a Városligetbe.
- És hogyan lehet Budapesten villamoson utazni?
- Bérlettel vagy jeggyel. Nekünk bérletünk van.
- De nekem nincs jegyem. Hol lehet jegyet venni?
- Vezet a trafikokban, a metróállomásokon és máshol is.

- És a villamoson mit kell csinálni a jeggyel?
- Ki kell lyukasztani.
A villamosokon, a metrón és az autóbuszokon kis készülékek vannak, azokon kell kezelni a jegyet. Egy jegy hetven forintba kerül... Ott van egy trafik.
- Hol? Nem látom.
- Ott, ahol az a teherautó áll. Látja azt az üzletet? Ott van mellette.

- Leülünk?
- Persze. A végállomásig megyünk.
- Jó, de először kezelem a jegyemet. Így ni!

- Jegyeket, bérleteket kérem ellenőrzésre!
- Tessék!
- Köszönöm.

- Mi történik, ha valaki jegy nélkül utazik?
- Az ellenőr megbünteti.
- Mennyi a büntetés?
- Ezer forint.

- Egy ülőhelyet kérek a kismamának!
- Tessék leülni.
- Köszönöm szépen.
- Nincs mit.

- Mindenki ilyen udvarias Budapesten?
- Sajnos nem, de sok fiatal átadja a helyét a kismamáknak, öregeknek, betegeknek.

I.17 Mit játszanak?

Kati és Laci egyetemi hallgatók.

Kati húszéves, Laci huszonkettő.

A budapesti tudományegyetemre járnak.

Kati a bölcsészkarra, nyelveket tanul;

Laci pedig a jogi karra, ügyvédnek készül.

Laci Pesten lakik a szüleivel.

Kati szülei vidéken élnek, ő most kollégiumban lakik.

Együtt járnak, szeretik egymást.

Majdnem mindennap találkoznak az órák után, együtt mennek délután a könyvtárba;

de gyakran van esti programjuk is:

moziba, színházba járnak, hangversenyre mennek, vagy elmennek táncolni.

Péntek délután van. Vége van Kati utolsó órájának.

Laci az egyetem épülete előtt várja.

ügyvédnek készül	= il se prépare à être avocat
papnak készül	= il veut se faire prêtre

Kati: Jaj de fáradt vagyok!

Laci: Iszunk egy kólát. Jó?

Kati: Az jó lesz. Hol? A büfében?

Laci: Nem. Inkább abban a presszóban.

Laci: Mit csinálunk ma este? Mihez van kedved?

Kati: Mit szólsz egy jó filmhez?

Laci: Mit akarsz megnézni?

Kati: Nem is tudom... Talán egy vidám filmet. Mit játszanak a Puskinban?

Laci: Egy amerikai krimit. Megnézzük? Biztosan érdekes.

Kati: Az lehet. De tudod, hogy én nem szeretem a krimit.

az lehet = ça se peut

Laci: Várj csak! Van egy Pesti Műsorom, mindjárt megnézzük. Igen... Van egy francia filmvígjáték...

Kati: Mi a címe?

Laci: A Csendőr és a Csendőrlányok.

csendőr	= gendarme (litt. gardien de la paix, du calme)
csendőrlány	= gendarmette

Kati: Ki a főszereplő?

Laci: Louis de Funès.

Kati: Akkor ez jó lesz. Hol adják?

Laci: A Bartókban.

Kati: És hánykor kezdődik az előadás?

Laci: Nyolckor. Most megvesszük a jegyeket, azután megvacsorázunk valahol. Van időnk.

Laci: Két jegyet kérek 8 órára a földszintre, a nyolcadik-tizedik sorba.

Pénztárosnő: Oda már nincs. De tudok adni a tizenharmadik-tizenötödik sorba vagy az erkélyre.

Laci: Akkor inkább a 13. sorba legyen szíves. Középre kérem.

Pénztárosnő: Tessék. Ezer forint.

I.18 Hogy tetszik az előadás?

Barta István és a felesége nagyon szereti az operát és a balettet.

rendszeresen járnak oda = *ils y vont régulièrement*

Bérletük van az Operaházba, így rendszeresen járnak oda.

Az előadások általában hétköznap vannak, ilyenkor a nagyszülők vigyáznak a gyerekekre.

István csak fél hat körül ér haza a munkahelyéről, de ő gyorsan el tud készülni.

Éva viszont szeret nyugodtan készülni.

nyugodtan = *tranquillement, calmement, paisiblement*

Ő csak kettőig dolgozik, azután fodrászhoz megy.

Az Operába illik elegánsan menni.

farag = *tailler, sculpter*

Ma este két Bartók-darabot adnak: A csodálatos mandarint és A fából faragott királyfit.

Bartók Béla zenéjét a világ nagy részén ismerik és játsszák, a ma esti előadásra is sok külföldi vendég jön.

Istvánék háromnegyed hétkor lépnek be az Operába.

Odamennek a ruhatárhoz, és beteszik a kabátjukat.

*Le Mandarin merveilleux
Le Prince de bois*

- Jó estét kívánok! Szabad a jegyeket?
- Tessék.
- Tizedik sor, középen. Erre tessék! Látcsövet, műsorfüzetet parancsolnak?
- Egy műsorfüzetet legyen szíves adni!
- Tessék. Száz forint.
- Köszönöm.

Éva: Hogy tapsol a közönség! És teljesen telt ház van.

István: Na hallod! Ez a darab igazán csodálatos.

Éva: Felmegyünk a büfébe? Éhes vagyok, meg szomjas is.

István: Persze, mert te mindig órákig öltözöl, és aztán nincs idő enni.

Tudod, hogy utálok a tömeget.

Éva: De olyan szép ott fent!

ott fent = *là-haut*

István: Na jó, nem bánom. Menjünk!

Sanyi: Szervusztok! Ti is itt vagytok?

István: Szervusz, Sanyi! Neked is bérleted van?

Sanyi: Nem, de ha valahol Bartókot adnak, én mindig ott vagyok...

Jaj de csinos vagy, Éva! Jól áll neked ez a frizura.

Éva: Kösz a bókot. Hogy tetszik az előadás?

Sanyi: Ez a zene fantasztikus, ezt nem lehet elrontani. De a rendezés pocsék.

István: Pocsék?! Szerintem nagyon is jó.

Ötletesek a díszletek, és a táncosok remekül táncolnak. Nincs igazam, Éva?

Éva: De igen. Én veled értek egyet... De csengetnek.

István: További jó szórakozást!

Sanyi: Nektek is.

én veled értek egyet = *je suis d'accord avec toi*

rendezés = *mise en scène*
pocsék = *exécration, abominable*
díszlet = *décor*

- Mit óhajt?
- Ellopták az autómat.
- Mikor?
- Tegnap éjjel. tegnap éjjel = *la nuit dernière*
- Hánykor?
- Nem tudom. Aludtam a szállodában.

- Hol hagyta a kocsiját?
- A szálloda közelében az utcán. a szálloda közelében = *près de l'hôtel*
Tegnap későn érkeztem a városba.
A kocsit az utcán hagytam, és bementem a szállodába.
Fáradt voltam, lefeküdtem, és reggelig aludtam.
Reggel azután hiába kerestem a kocsit, nem találtam.
Pedig a táskám is benne volt.

- Milyen márkájú kocsija van?
- Ford.
- Milyen színű?
- Világoszöld.
- Mi a rendszáma?
- ABC 434.
- Kis türelmet kérek, mindjárt megnézem.

- Uram, jó hírem van. Nem lopták el a kocsiját.
- Dehogynem lopták el!
- Ön téved. Nem lopták el. A rendőrség vitte el.
- A rendőrség? Hova és miért?

- Rossz helyen hagyta az autóját. Ott tilos parkolni. Nem látta a táblát?
- A táblát? Ja igen.
Volt ott valamilyen tábla, de nem figyeltem rá, és máshol nem találtam a közelben szabad helyet.

- Sajnálom, uram, de a közlekedési szabályok mindenkire érvényesek.
Most kifizeti a büntetést és a szállítási költséget, és azután visszakapja az autóját... És uram!
- Igen?
- Legyen szíves tanulmányozni ezt a könyvet!

Paul Braun kíváncsian várta az estét.

Kovács Péter meglepetést ígért neki...

Amikor vacsora után lement vele a szálloda halljába, egy csinos, barna hajú nő várta őket.

A nő egyenesen Paul szemébe nézett, és kedvesen mosolygott rá.

Paul az első pillanatban nem értette a dolgot, de hamarosan minden kiderült.

A nőt Vásári Júliának hívták; sok-sok évvel ezelőtt ismerték meg egymást.

Még középiskolás korukban töltöttek együtt két nyarat egy kis faluban, Pécs környékén.

Júliának a nagyszülei, Paulnak távoli rokonai éltek ott.

Azután még egy ideig leveleztek, de többet nem találkoztak.

Ezen az estén elmentek egy bárba, és sokáig beszélgettek közös emlékeikről, az életükről.

Paul: Ez valóban meglepetés volt! Méghozzá kellemes... Azonnal megismertelek.

Júlia: Na, ez nem látszott rajtad... Hát te is megváltoztál egy kicsit.

Paul: Bizony, húsz évvel ezelőtt láttalak utoljára.

Júlia: Emlékszel még a falunkra? Milyen vidám nyarakat töltöttünk együtt! Mennyit úsztunk, kirándultunk!

Paul: És te szorgalmasan tanítottad nekem a növények nevét. Én pedig németül tanítottalak...

Tudod, hogy feleségül akartalak venni?

Júlia: Nahát! Ezt sohasem mondtad...

És mi történt veled azóta?

Paul: Semmi érdekes... Miután elvégeztem a középiskolát, Hamburgba mentem egyetemre.

Német irodalmat hallgattam. Újságíró lettem, közben fordítottam is.

Tizenkét évvel ezelőtt megnősültem, van egy lányom és egy fiam. Berlinben élünk.

Most egy nagy irodalmi lapnál dolgozom, és elég gyakran jövök Budapestre...

Érdekes, hogy eddig sohasem találkoztunk!

érdekes = intéressant (1re ligne)
= curieux (5e ligne)

Júlia: Tudod, csak tavaly jöttünk fel Pestre. Addig Pécsen éltem.

Ott jártam főiskolára, történelem és német szakot végeztem.

Utána néhány évig tanítottam, azután riporter lettem.

Szeretem ezt a munkát: érdekes emberekkel találkozom. És sokat utazom. Persze ennek a férjem nem örül.

Paul: Mikor mentél férjhez?

Júlia: Még főiskolás koromban. Van egy kilencéves fiam...

Úgy örülök, hogy látlak!

Most majd gyakran eljössz hozzánk, és megismered a családomat. Jó?

Paul: Örömmel. Felhívhatlak már holnap?

főiskola = école supérieure

II.1 Ismerjük már egymást?

közülük az egyik = *l'un d'eux*
elsősorban = *en premier lieu*

Paul Braun több német lapnak dolgozik.

Közülük az egyik a *Geld und Glück* című magazin.

Ez a lap elsősorban híres vagy gazdag emberek^{ek}ről: politikusok^{ok}ról, milliomosok^{ok}ról, művészek^{ek}ről, sportolók^{ok}ról ír.

Paul riportot akar készíteni a lap számára egy híres magyar színésznővel.

Tanácsot kér egyik magyar ismerősétől, Asztalos Bélától.

Béla filmkritikus, és így szinte minden magyar filmszínészt ismer.

Egy fiatal pécsi színésznőt ajánl neki, Kis Ibolyát, akit nemrég az év színésznőjének választottak Európában.

A Pécsi Nemzeti Színház telefonszámát is megadja neki.

Paul péntek délelőtt felhívja a színházat.

- Halló! Nemzeti Színház.
- Jó napot kívánok! Kis Ibolya művésznővel szeretnék beszélni.
- Ki keresi, és milyen ügyben?
- Paul Braun vagyok Berlinből. A *Geld und Glück* tudósítója vagyok. Riportot szeretnék csinálni vele.
- Egy kis türelmet kérek.
A művész nő éppen próbál, de azonnal szólok neki.

ki keresi? = *de la part de qui ?*
milyen ügyben? = *à quel sujet ?*

éppen = *justement*

- Halló! Kis Ibolya beszél.
- Kezét csókolom, művész nő! Paul Braun vagyok...
- Ismerjük már egymást?
- Nem, még nem találkoztunk... Német újságíró vagyok. Riportot szeretnék készíteni önnel az újságom számára.
- És melyik újságról van szó?
- A *Geld und Glück* tudósítója vagyok.
- Nem hallottam még róla.
- Egy színes magazin, amelynek sok millió olvasója van.

hányan jönnek? = *vous venez à combien ?*

- Hányan jönnek? Fotóst is hoz magával?
- Egyedül megyek, fotóriporter, sajnos, nem jött velem.
De a művész nő biztosan tud adni egy-két jó képet, és azokat betesszük a lapba.
Mikor találkozhatunk?
- Hányadika is van ma?
- Április 13-a van, péntek.
- Igen... Megfelel önnek a jövő héten, mondjuk szombaton?
- Természetesen. Amikor a művész nőnek jó. Én mindenben alkalmazkodom önhöz.
- Akkor április 21-én, szombaton, délután 4 órakor várom. Rendben van?
- Kitűnő. És előre is köszönöm.

II.2 Mikor indul a legközelebbi vonat?

- Szervusz, Juli! Régen láttalak. Remélem, nem voltál beteg.
- Á, dehogy. Csak néhány napig Bécsben voltam. Most érkeztem vissza. Itt mi újság?
- Semmi különös. Egyébként mit csinálsz holnap?
- Szombaton? Nem is tudom. Nincs semmi fontos dolgom. Miért?

- Pécsre utazom. Riportot készítek egy színésznővel. Nem jössz el? Hiszen te pécsi vagy, jól ismered a várost.
- És téged is jól ismerlek. Biztosan nem akarsz unatkozni útközben. De miért ne?
A férjem és a fiam úgyis “férfiprogramot” tervez a hétvégére. Horgászni mennek a Velencei-tóra. Szívesen elkísérek.
- Remek! A vonaton majd elmeséled, mit csináltál Bécsben.

- Vonaton megyünk?
- Persze. Gyorsabb és kényelmesebb is, mint az autó.
- Mikor és hol találkozunk?
- Tízkor várlak a Déli pályaudvaron. Rendben van?
- Jó. Pontos leszek.

- Mikor indul a legközelebbi vonat Pécsre?
- Tíz óra huszonötökor indul a gyors az ötös vágányról.
De mehet személyvel is, az tíz harmincötökor indul.
- És mikor érkezik a gyors Pécsre?
- Tizenhárom negyvenkor.
- Akkor gyorsvonat első osztályra kérek két retúrt.
- Hétezer-négyszáz forint. Tessék.
- Helyjegy nem kell?
- Nem.

- Elnézést kérek. Van két szabad hely?
- Igen, tessék.
- Bocsánat. Öné ez a táska?
- Az enyém. De azonnal felteszem.
- Köszönjük.
- Nem zavarja önöket, ha rágyújtok?
- Csak tessék.

10.25
10.35
13.40
7 400 ft.

Miután Paul és Juli megérkezett Pécsre, egyenesen Juli szüleihez mentek ebédelni.

Ebéd után Paul bement a színházba elkészíteni a riportot Kis Ibolyával.

A színészni az öltözőjében várta.

Nem egészen olyan volt, mint a fényképein, de Paulnak így még jobban tetszett.

Egyszerűen és természetesen válaszolt a kérdésekre.

– Mindenekelőtt legyen szíves, mondjon valamit saját magáról és a családjáról!

saját maga = *vous même*

– 1977-ben születtem Sopronban.

A szüleim ma is ott élnek; apám ügyvéd, anyám pedig óvónő.

Két testvérem van.

A bátyám külkereskedő, most éppen Spanyolországban dolgozik.

A húgom hat évvel fiatalabb nálam, ő még középiskolás.

Én is Sopronban jártam általános iskolába, és ott végeztem el a gimnáziumot is.

középiskola = *école secondaire*
általános iskola = *école primaire*

– Már középiskolás korában színészni akart lenni?

– Az igazat megvallva, sohasem akartam az lenni.

Az érettségi után két évig tanultam a szegedi egyetemen angol-francia szakon.

Tolmácsnak és fordítónak készültem.

szak = *discipline, spécialité*

– Hogyan kezdődött a színészi pályája?

– Teljesen véletlenül.

Tudja, egyszer egy barátnőm meghívott a születésnapjára.

Ott találkoztam a bátyjával, aki filmrendező.

Ő adott nekem egy kis szerepet az egyik filmjében.

Ez négy évvel ezelőtt történt...

– És sikere volt a filmnek?

– Dehogy! Megbukott.

De ebben a filmben látott engem Handa András, és nekem adta első filmje főszerepét.

– És a világ két évvel ezelőtt ismerte meg,
amikor Handa filmje díjat kapott több nemzetközi filmfesztiválon,
és önt Európában az év színésznőjének választották.

Mi is volt ennek a filmnek a címe?

– "A pénz nem boldogít, de ...".

Nagyon érdekes film volt, ma is nagyon szeretem.

– És mióta játszik itt a színházban?

– Két éve.

– Olvasóinkat nagyon érdekli, hogy miért nem látjuk többször filmen.

– Az az igazság, hogy jobban szeretek színházban játszani.

Bár Handa Bandi új filmjében megint én játszom a női főszerepet.

– És ön szerint igaz, hogy a pénz nem boldogít?

– Igaz. De az is igaz, hogy "... jó, ha van".

II.4 Fáradjon a pénztárhoz!

Edit hétfő óta van Debrecenben.

Eredetileg csak három napot akart itt tölteni, de nem tudta befejezni a munkáját, ezért még két napig itt marad.

Általában egész nap dolgozik, de ma délután sétált egy kicsit a városban, és elintézett néhány dolgot:

feladott egy levelet a barátnőjének,

küldött egy táviratot a szüleinek,

és végül vett néhány apróságot az áruházban.

- Bocsánat, uram! Hol van a közelben egy posta?
- Posta? A legközelebbi a Híd utcában van.
- Messze van innen?
- Nincs túl messze. Gyalog körülbelül öt-tíz perc.
- És hogy jutok el oda?
- Menjen egyenesen ezen az utcán a második sarokig! Ott forduljon jobbra, és menjen el a következő zebráig!
- Menjek át az úton?
- Igen. Menjen át a másik oldalra, és ott meglátja a postát mindjárt jobbra, az áruház mellett.

eljut = *arriver, parvenir à / jusqu'à*

- Táviratot szeretnék feladni.
- Hármás és négyes ablak.
- Köszönöm.

- Egy táviratlapot kérek.
- Tessék. Elég lesz egy?
- Igaz. Adjon, kérem, még egyet! Hátha elrontom az elsőt.

elront = *rater*
kitölt = *remplir*
ajánlottan = *en recommandé*

- Ajánlottan szeretném feladni ezt a levelet.
- Tessék ezt kitölteni!

- Dollárt szeretnék beváltani.
- Mennyit kíván beváltani?
- Száz dollárt. Mennyi az árfolyam?
- Ott van a táblán. Most 218 forint 50 fillér.

- A következőt kérem!
- Pénzt várok otthonról, Amerikából. Nem érkezett még meg?
- A nevét, legyen szíves!
- Adam Robson.
- Egy pillanat, rögtön megnézem... Igen. Alan Robson. Igen, itt van a pénze, Robson úr, Londonból.
- Londonból? Az lehetetlen. Én Bostonból várok pénzt.
- Pedig itt van. Alan Robson...
- Alan? Én Adam Robson vagyok.
- Elnézést kérek... Adam Robson... Igen, itt van a pénze.
Legyen szíves valamilyen igazolványt mutatni, Robson úr!
- A lakhatási engedélyem jó lesz?
- Természetesen... Köszönöm. Fáradjon a hármás pénztárhoz!

II.5 Legfeljebb százszal mentem

- Jó napot kívánok! A jogosítványát és a forgalmi engedélyét legyen szíves!
- Tessék, kérem. De miért? Talán valami hibát követtem el?
- Igen, kérem, és nem is egyet. Először is legalább 150-nel vezetett...
- Lehetetlen. Legfeljebb százszal mentem, és ez a megengedett sebesség az autóutakon. Vagy nem?
- De igen. Csakhogy nem 100 mérföld, hanem 100 kilométer óránként. És ez nagy különbség. Azután szabálytalanul előzött a kanyarban. Átlépte a záróvonalat. És egyáltalán nem jelezte, hogy előzni akar.
- Igen, de ...
- Végül nem tartotta be a követési távolságot.
- E... ö... Tudja, nagyon sietünk. Háromkor otthon akarunk lenni. Várnak minket.
- Ha így folytatja, nem haza érkeznek, hanem jó esetben a kórházba, rosszabb esetben a temetőbe jutnak

“Az Útinform jelenti:

A délutáni csúcsforgalom még nem kezdődött meg.

Az M1-esen és az M7-esen egyenletesen haladnak a járművek a főváros felé.

A 11-es úton Budapest határában útépités akadályozza a forgalmat.

Bár az eső már elállt, az úttest még csúszós.

Ezért mindenki vigyázzon ezen a szakaszon, és ha tudja, kerülje el!”

elkerül = *éviter*

- Hallottad a rádiót? Erről az útról beszéltek. Menjünk lassabban!
- Ne izgulj! Tudok vezetni. És látod, hogy alig van forgalom.
- Igen, de a rendőr is megmondta ... Vigyázz!
- A mindenit! Jaaaaj!

alig van forgalom = *il n'y a pratiquement pas de circulation*

- Mi történt? Baleset?
- Igen. Két autó összeütközött.
Szaladjon gyorsan! Ott a telefon. Hívja a mentőket és a rendőrséget!
Én addig megpróbálok segíteni.
- Megsérült valaki?
- Igen. Azt hiszem, több súlyos sérült van.

addig is = *en attendant*

- Ki látta a balesetet?
- Én mindent láttam.
- Mondja el, legyen szíves, mi történt!
- Szentendre felé haladtunk az úton.
A másik irányban ezen a szakaszon álltak az autók.
Az a piros kocsi nagy sebességgel érkezett Szentendre felől.
Amikor ideért, hirtelen fékezett, de a nedves úton nem tudott megállni, átjött az út másik oldalára,
és összeütközött az autóval, amely mögöttünk jött.
Nagyon gyorsan jött.
Csoda, ha mindenki életben marad.

Kati kedden hajnalban ébredt fel.

Éles fájdalmat érzett jobb oldalon a hasában, forgott vele a világ, és melege volt.

Amikor megmérte a lázát, és látta, hogy több mint 39 fok, nagyon megijedt.

Felébresztette a szobatársát, Zsuzsát, aki jó barátnője.

Zsuzsa álmosan ült fel az ágyban.

felébred = *se réveiller*
felébreszt = *réveiller*

megmér a lázát = *prendre sa température*
= (litt.) *mesurer sa fièvre*

- Zsuzsa, ébredj már fel! Nekem vakbélgyulladásom van!
- Hahaha! Rossz vicceid vannak.
- Ne neved, ez nem vicc! Segíts, nagyon kérlek! Hívd gyorsan a mentőket!
- Szent ég! Tényleg látszik, hogy valami nagy bajod van. De honnan tudod, hogy ...
- Értsd meg, hogy biztos vagyok benne! A tünetek világosan mutatják, ez csak vakbélgyulladás lehet. Siess telefonálni! Én addig megpróbálom becsomagolni a szükséges holmikat.
- Máris rohanok, csak felveszek valamit.

rohan = *courir à toutes jambes, se précipiter*
felvesz = *mettre (un vêtement)*

Katinak sajnos igaza volt.

A kórházban Szalai Zoltán sebész főorvos megvizsgálta,

és megállapította, hogy vakbélgyulladása van,

azonnal meg kell operálni.

Kilenc órákor már a műtőben volt.

- Doktor úr, nagyon félek.
- Ne féljen! A vakbélműtét igazán semmiség. Elaltatjuk, semmit sem érez majd.
- És nem marad csúnya a műtét helye?
- Dehogy! Ma már a vakbélműtétnél is új módszerek vannak. Csak a bőrt vágjuk, szinte semmi nyoma sem marad... Kezdhettek? ... Számoljon lassan!
- Egy, kettő, három, négy ...

Másnap reggel a kettes kórterem négy betege – köztük Kati – a vizitet várta.

Tíz óra körül nyílt az ajtó, és beléptek az orvosok Szalai főorvos vezetésével.

Minden betegnél megálltak, a főorvos megnézte a kórlapot, és kikérdezte a beteget.

- Na, hogy érzi magát?
- Köszönöm, elég jól. A sebem fáj még egy kicsit.
- Látom, van egy kis hőemelkedése. Csak szedje a gyógyszereket, és pihenjen! Délután már felkelhet egy rövid időre.
- Doktor úr, mikor mehetek haza?
- Ne legyen ilyen türelmetlen! Hiszen csak tegnap volt a műtét. Olyan rossz itt a kórházban?

Nővér: Kérem, fejezzék be a látogatást! Hét óra elmúlt.

hét óra elmúlt = *il est sept heures passées*

Laci: Holnap is bejövök, Katikám. Remélem, beengednek. Mit hozzak neked?

Kati: Csak gyümölcslevet. És ne felejtse el a könyvet, amit ígértél!

Laci: Jó. És vigyázz magadra!

December elejétől kezdve az utcákon, üzletekben sokkal nagyobb a forgalom, mint máskor: mindenki vásárol. Otthon a háziasszonyok takarítanak, ablakot mosnak, sütnek, főznek. Mindenki a karácsonyra készül.

Magyarországon a karácsony a legnagyobb és legkedvesebb ünnep.

A naptárban két piros betűs napot találunk, december 25-ét és 26-át, de az igazi ünnep, a karácsonyeste vagy szenteste 24-én van.

A karácsony a szeretet ünnepe, ezért az emberek ezen a napon ajándékot adnak családtagjaiknak, barátaiknak.

Számos karácsonyi hagyomány és szokás van.

A lakásokban fenyőfát állítanak, szépen feldíszítik, és az ajándékokat a fa alá teszik.

A fán gyertyákat vagy színes kis lámpákat gyújtanak, és karácsonyi dalokat énekelnek.

Természetesen minden házban finom ünnepi vacsorát esznek,

és az emberek kellemes ünnepeket kívánnak egymásnak.

A vallásos emberek éjfélkor templomba mennek.

25-én és 26-án sokan utaznak rokon látogatásra.

Közeledik a karácsony.

Barta István és a felesége, Éva már régóta készül az ünnepekre.

Éva állandóan köt, gyönyörű pulóvereket, sálát, kesztyűt készít a lányainak.

Az ajándékokat már mindenkinek megvették.

István: Szervusz, Évi! Képzeld, megvettem a karácsonyfát. Legalább két és fél méter, és gyönyörű.

Éva: Jaj de jó! A lányok azt kérték, hogy az idén hatalmas karácsonyfát hozzon nekik a Jézuska.

Éva: Szerinted mi legyen az ünnepi vacsora?

István: Azt javaslom, hogy az idén süssünk pulykát. Azt előre el lehet készíteni, és hidegen is jó.

Éva: Pulykát? Nem bánom. De ahhoz te jobban értesz...

István: Aha! Na jó, vállalom a pulykát. És a bejgli?

vállalom a pulykát = je me charge de la dinde

Éva: Azt anyám süti. Nekem marad a töltött káposzta.

István: Minden rendben? Akkor bemegyek, meggyújtom a gyertyákat, és csengetek.

Éva: Csak gyorsan, te bajuszos angyal! A lányok már nagyon izgatottak.

M., J. : Ó, de gyönyörű! Jaj de szép! És mennyi ajándék!

[Mónika és Judit]

É., I. : Boldog karácsonyt! Énekeljünk, gyerekek! "Mennyből az angyal lejött hozzátok ..."

Laci: Csong, te mit csinálsz szilveszterkor?

étellel, itallal kínál = offrir à manger, à boire (verbe transitif)

Csong: Mikor? Nem értem.

Laci: Hát december 31-én, az év utolsó napján. Akkor mindenki mulat, iszik, táncol hajnalig.

Az emberek éjjel kimennek az utcára, trombitálnak, itallal kínálják egymást.

Mi buliba megyünk Kátival. Gyere el velünk!

Csong: És mit lehet ott csinálni?

Laci: Hát enni, inni, táncolni. Éjfélkor pezsgővel koccintunk, boldog új évet kívánunk, és megcsókoljuk egymást.

Csong: Ez jó... Elmegyek, de én csak a szép lányokat akarom megcsókolni.

II.8 Hol vannak az esőkabátok?

- Mi a tervetek a hétvégére?
- Ha jó idő lesz, elmegyünk kirándulni. Kell egy kis mozgás az embernek.
- Hova fogtok menni?
- Dobogókőre. Minden tavasszal felmegyünk párszor.
- Hol van ez a hegy? Messze?
- Nincs messze. Budapeستől északra van, kb. húsz kilométerre.
- Autón mentek?
- Dehogy. HÉV-vel indulunk, és a hegyre gyalog fogunk felmenni.

“Várható időjárás ma estig:

Most még egy kicsit hűvös van, de napközben fokozatosan emelkedni fog a hőmérséklet.

Mindenhol szép kirándulóidő várható, sőt délen és délkeleten az évszakhoz képest meleg lesz:

a hőmérséklet elérheti a 20-22 fokot.

Máshol a legmagasabb hőmérséklet 16-18 fok lesz.

Kiseb eső csak egy-két helyen lehetséges.”

az évszakhoz képest = *pour la saison*

- Mikor akarsz indulni?
- Minél előbb. Már mindent becsomagoltam.
- Beraktad az esőkabátokat is?
- Minek? Nem látod, milyen gyönyörű idő van? Kék az ég, és süt a nap.
- De hátha mégis esni fog az eső. *[Mais qui sait s'il ne pleuvra quand même ?]*
- Nyugodj meg, nem fog esni. Most hallgattam meg az időjárás-jelentést.

becsomagol = *faire ses bagages, ses valises*

minek? = *pour quoi faire ?*
hátha ... = *qui sait s'il ne ...*

- Mi az? Hallod? Dörög az ég!
- Dehogy. Ez csak egy repülőgép.
- Hallgasd csak! Ez nem repülőgép. És nézd azt a felhőt! Felénk közeledik.
- Jaj de fekete! És tényleg villámlik. Most mit csináljunk? Hol vannak az esőkabátok?
- Hogy hol? Hát otthon a fogason. Te mondtad, hogy ne hozzuk el őket, jó idő lesz.
- Igen, mert a rádió ... Szaladjunk!

fogas = *portemanteau*

-
- Na, hogy sikerült a kirándulás?
 - Ne is kérdezd! Úgy megfáztam, hogy alig tudok beszélni.
 - Megfáztál? Hiszen szép idő volt. Nem?
 - Lehet, hogy az egész országban sütött a nap, de mi a hegyen bőrig áztunk.
 - Ne mondd! Ez hogy lehet?
 - Én sem értem. De éppen az út közepén voltunk felfelé, amikor zuhogni kezdett az eső. Nagyon megáztunk.
 - És miért nem vettétek fel az esőkabátot?
 - Mert otthon hagytuk. De ezentúl a strandra se megyek esőkabát nélkül.

II.9 Hova menjünk nyaralni?

- Itt az ideje, hogy eldöntsük, hova megyünk nyaralni. Idejében kell szállást foglalni.
- Jaj nekem! Látom, már megint külföldre akarsz utazni.
- Hát persze! Csak nem fogunk itthon ülni egész nyáron a Velencei-tó partján a nyaralónkban?
- Miért ne? Az igazat megvallva én jobban szeretnék itthon maradni.
Az embernek szüksége van arra, hogy egyszer egy évben jól kipihenje magát.
Számomra a külföldi nyaralás nem pihenés.
- Attól függ, hova megyünk.
Én arra vágyom, hogy egy csendes tengerparti üdülőhelyen napozhassak, úszhassak,
és egész nap ne legyen semmi dolgom. vágyik = avoir envie
- Csendes tengerparti üdülőhely? Hol van olyan? Talán Ausztráliában.
- Van azért közelebb is. Nézd meg ezeket a prospektusokat! Tele vannak jobbnál jobb ajánlatokkal.
Szállodák, vendégszobák teljes ellátással, félpanzióval vagy ellátás nélkül különböző tengerparti helyeken.
- Jó, jó. De azért az árakat is nézd azokban a prospektusokban!

Jan: Hallom, István, te nagy országjáró vagy. Tanácsot szeretnék kérni tőled.

István: Parancsolj, kérlek! Miről van szó?

Jan: Májusban a feleségem idejön velem, hogy egy kicsit megismerkedjen Magyarországgal.
Kiveszek két hét szabadságot, és elmegyünk egy szép vidéki túrára. Mit ajánlasz, hova menjünk?

István: Lássuk csak! Annyi szép hely van Magyarországon, hogy nehéz a választás.

Szép az északi hegyvidék, az Alföld érdekes és különleges...

Mégis azt tanácsolom, hogy a Dunántúlra menjetek, végig a Balaton északi partján,
azután Zalába és az Őrségbe. annyi = autant ; tant de

Ott csodálatos a táj, gyönyörű kis falvak, templomok, műemlékek vannak.

És persze a jáki templomot nem hagyhatjátok ki... végig = tout le long

Jan: Lassabban, lassabban! Annyi furcsa nevet mondasz! Így nem tudom megjegyezni.
Itt van egy térkép, azon mutasd!

István: Az lesz a legjobb, ha otthon megtervezem neked ezt az utat. Holnapra elhozom.

Jan: Előre is köszönöm. És mit gondolsz, kapunk szállást azon a vidéken?

István: Májusban egész biztos. Az még nem igazi turistaszezon.

A Balaton környékén sok szálloda, motel, kemping és turistaház van.

Ezenkívül sok magánháznál adnak ki szobát vagy lakást.

Jan: Kíváncsian várom a programodat, és még egyszer köszönöm a segítségedet.

István: Szóra sem érdemes. Örülök, ha segíthetek valamiben.

szóra sem érdemes = je vous en prie ; ce n'est rien ; il n'y a pas de quoi

II.10 Van valami elvámolnivalója?

Pedro Romero fiatal perui üzletember.

Sok év óta van kapcsolata Magyarországgal.

Ez nem csoda, hiszen itt végezte el az egyetemet.

1987-ben szerzett diplomát a budapesti közgazdasági egyetemen.

Ezenkívül a felesége is magyar.

Pedro 1987-ben hazatért Peruba, és egy külkereskedelmi vállalatnál helyezkedett el.

Természetesen gyakran vannak magyar vendégei, és ő is rendszeresen jár Magyarországra.

Két héttel ezelőtt a főnöke szólt neki, hogy megint Magyarországra kell utaznia a Budapesti Nemzetközi Vásárra.

Természetesen ő ezt egyáltalán nem bánta.

Eredetileg a múlt héten akart indulni, de egy héttel el kellett halasztania az utazását,

mert a vízumot nem tudta időben elintézni.

Csütörtökön végre sikerült elindulnia.

Madridig spanyol gépen utazott, és ott átszállt a Malév járatára.

diplomát szerez = *obtenir un diplôme*

elhelyezkedik = *trouver un emploi*

ő ezt nem bánja = *ça ne le dérange pas*

- Kisasszony, legyen szíves!
- Parancsoljon, uram!
- Legyen szíves, adjon egy magyar újságot!
- Tessék, kérem. Parancsol még valamit?
- Hánykor fogunk Budapestre érkezni?
- A menetrend szerint 4 óra 40 perckor, de körülbelül 20 percet késni fogunk.
- Mi az oka a késésnek?
- Sajnos, már Madridból késéssel indultunk.

késik = *être en retard*
késés = *retard*

“Kedves utasaink!

Néhány perc múlva leszállunk a Ferihegyi repülőtéren.

Kérem kapcsolják be a biztonsági öveket, és oltsák el a cigarettát!

Budapesten süt a nap, a hőmérséklet 20 fok.

A Malév 583-as járatának kapitánya és személyzete búcsúzik önöktől, és reméli, hogy kellemesen utaztak.”

leszáll = *(ici :) atterrir*

bekapcsol = *attacher (ceinture de sécurité)*

- Az útlevelét legyen szíves!
- Tessék.
- Honnan jön, kérem?
- Peruból.
- Mi az utazásának a célja?
- A BNV-re jövök, és néhány üzleti ügyet kell elintéznem.
- Mennyi ideig kíván Magyarországon maradni?
- Körülbelül két hétig.
- Érezze jól magát nálunk, uram!

BNV = Budapesti Nemzetközi Vásár

- Van valami elvámolnivalója?
- Nincs, kérem.
- Legyen szíves kinyitni a csomagtartót! Mi van ebben a bőröndben?
- Személyes holmi. Ruha, könyvek és hasonló dolgok.
- Nyissa ki kérem! ... És ez mi? Tudja, hogy fegyvert nem szabad behozni?!
- Fegyvert? Hiszen ez a kisfiam játékpisztolya!

Márta és Miklós elhatározták, hogy idén az olasz tengerparton töltik a nyári szabadságukat.

Azonnal lefoglaltak egy szobát két hétre egy tengerparti panzióban.

Márta előre örült a nyaralásnak.

Már máskor is nyaraltak a tengernél: egyszer Spanyolországban voltak, kétszer pedig Olaszországban.

Márta mind a háromszor nagyon jól érezte magát; egész nap fürdött, napozott.

Miklósnak már kevésbé tetszett a dolog; sokat kellett vezetnie, és számára túl meleg volt.

De Márta kedvéért most is beleegyezett, hogy a tengerhez menjenek.

Indulás előtt, az utolsó délután Márta elment az áruházba néhány szükséges dologért.

Miklós pedig elment a legközelebbi benzinkúthoz tankolni.

elhatároz = *décider*
lefoglal = *réserver, retenir*

- Ólommenteset kérek. Tele legyen szíves! És nézze meg, kérem, az olajat is!
- Egy kevés hiányzik. Hozzátöltsék?
- Igen, legyen szíves! És ellenőrizze a gumikat is! Holnap hosszabb útra megyünk.
- Akkor megnézhetem a hűtőt és a fékfolyadékot is. Nagyon kellemetlen, ha útközben romlik el valami... Igen, rendben vannak.
- Köszönöm szépen. Tessék! A többi a magáé.
- Én köszönöm. És jó utat, uram!

ólom = *plomb*
mentes = *exempt (de), libre (de)*

Reggel hat órakor indultak Budapestről.

De alig tettek meg ötven kilométert, amikor Miklós hirtelen fékezett és megállt.

- Mi történt? Miért álltunk meg?
- Valami van a kerekekkel. Nem tudom, nem kaptunk-e defektet. Mindjárt megnézem.
- Na, mi van?
- Igen. A bal hátsó kerék defektes. Nem nagy ügy. Pár perc alatt kicserélem...

A mindenit! Már csak ez hiányzott!

- Mi az? Mi a baj?
- Nem találom az emelőt. Valószínűleg a garázsban felejtettem. Most mi az ördögöt csináljak? Visszamenjek érte?
- Viccelsz? Semmi kedvem sincs miattad itt tölteni az egész napot az országút szélén. Próbáld meg kölcsönkérni egyet valakitől!
- De kitől?
- Kitől? Hát állíts meg egy kocsit!

pár perc alatt = *en quelques minutes*
már csak ez hiányzott! = *il ne manquait plus que ça !*

- Bocsásson meg uram, hogy megállítottam.
- Mi a baj? Tudok segíteni?
- Remélem, igen. Defektet kaptam, és az emelőmet otthon felejtettem. Önnek biztosan van emelője. Legyen szíves kölcsönadni pár percre!
- Örömmel segítek. Azonnal kiveszem...

pár percre = *pour quelques minutes*

A mindenit! Hol az emelőm? És hol a táskám?!

Magyarországon a legnépszerűbb sport a futball.

Sokan játsszák, és még többen nézik.

Sok szurkolójuk van a kosárlabdacsapatoknak is.

Azonban a labdajátékokban a magyar csapatok régóta nem értek el komoly nemzetközi sikert, nem nyertek világbajnokságot, olimpiát.

A világbajnokságokon és az olimpiákon Magyarország számára az aranyérmeket általában az úszók, öttusázók, vívók, tornászok szerzik.

Miklós riportot készít a junior öttusázók edzőjével.

A csapat a legközelebbi világbajnokságra készül.

- Mit vár a csapattól a világbajnokságon?
- Mindenképpen azt várom, hogy a csapat az első három közé kerüljön, és egyéniben is legalább egy érmet szerezzünk.
- Kinek van esélye erre a csapat tagjai közül?
- Azt hiszem, mind a három versenyzőnk a legjobbak közé tartozik a világon, de Alföldi Ádám még nem elég tapasztalt, nincs elég rutinja, ezért tőle nem lehet érmet várni. A másik két versenyzőm az aranyéremre is esélyes.

Az edző nem ok nélkül volt optimista, a csapat megnyerte a világbajnokságot, és egyéniben is magyar győzelem született.

Az edző csak abban tévedett, hogy ki lesz a legjobb magyar versenyző.

ugyanis = car, en effet

Az aranyérmet ugyanis Alföldi nyerte.

Miklós a repülőtéren várta a magyar csapatot, és azonnal riportot készített az új junior világbajnokkal.

- Mindenekelőtt gratulálok a győzelméhez. Nehéz volt?
- Egy világbajnokság mindig nehéz.
- Kik voltak a legerősebb ellenfelei?
- Saját csapattársaim és az olasz versenyzők.
- Mikor érezte először, hogy győzhet?
- Amikor az úzás után az első helyre kerültem, tudtam, hogy nem fognak legyőzni.

ellenfél = adversaire

- Mikor kezdett sportolni?
- Hatéves koromban.
Először öt évig úsztam, és csak tizenegy éves koromban kezdtem el három-, illetve öttusázni.
- Melyik számot gyakorolja a legtöbbet?
- A lovaglást, ugyanis ebben a leggyengébbek az eredményeim.
- Hány edzése van egy héten?
- Nem szoktam számolni. Mindennap van három vagy négy.
Hetente háromszor szoktam lovagolni, négyszer vívni, ötször szoktam futni, és mindennap úszom.
- Hánykor szokott felkelni és lefeküdni?
- Reggel fél hatkor kelek, és általában este tízkor fekszem le.
- Mit szokott csinálni a szabadidejében?
- Szabadidő? Mit jelent ez a szó?

illette = ou, ou plutôt

- Megengedi, hogy feltegyem a bőröndjét?
- Köszönöm. Nagyon kedves.
- Szabad kérdezni, hova utazik?
- Szemesre. Két hétre megyek üdülni.
- Remélem, jó ideje lesz... Engedje meg, hogy bemutatkozzam! Zalai Tibor, kertészmérnök vagyok.
- Dávid Krisztina. Maga is nyaralni megy?
- Nem, én Lellén élek. Tudja, szőlőt és gyümölcsöt termeszték, így én nem nagyon szoktam nyaralni. A nyári hónapokban ugyanis rengeteg a munka.
- Csak nem azt várja, hogy sajnáljam?
Aki a Balatonnál él, az mindig nyaral, bármikor úszhat, napozhat, vitorlázhat.
- Jaj, készülődni kell! Szemes következik.
- Tényleg. Egy ilyen bájos útitársnővel repül az idő.
- Na, csak ne udvaroljon!
- De azért megengedi, hogy meglátogassam Szemesen? Elviszem vitorlázni.
- Az jó lesz.
- Addig is érezze jól magát!... Várjon, segíték a leszállásnál.

sajnál = *(ici) plaindre*
bármikor = *à tout moment*
vitorlázik = *faire de la voile*

készülődik = *se préparer*
elvisz = *emmener*

- Lányok, nagy újság van! Nősülök.
Szombaton lesz az esküvőm, ezért már csütörtöktől szabadságra megyek.
- ~ Micsoda? És ezt eddig titokban tartottad? Szívből gratulálok! Mesélj! Kit veszel el?
- o Én sejtem, hogy ki a menyasszony. Az, aki többször is keresett telefonon. Várj csak... Molnár Ildikó, igaz?
- Eltaláltad. Ha kíváncsiak vagytok rá, megmutathatom a fényképét. Tessék!
- ~ Nagyon helyes lány.
- o És milyen jó alakja van! Mivel foglalkozik?
- Van egy kis divatboltja Budán. Elég jól megy. Nemcsak ruhát, hanem kozmetikai cikkeket is árul.
- o Nahát! Szerencsés ember vagy. És nagy esküvő lesz?
- Igen. A templomi esküvő után igazi falusi lakodalom lesz az apósomék házában.
- ~ Reméljük, meghívsz minket is. Akkor kapsz tőlünk valami gyönyörű nászajándékot.
- Hát persze. Ezzel akartam kezdeni, de ti nem hagytatok szóhoz jutni.

micsoda? = *quoi ?*
nahát! = *ça alors !*

nászajándék = *cadeau de mariage*

- Már megint nem találtam semmi jó álláshirdetést az újságban.
- Hát persze, mert nem értesz semmihez.
Ha tanultál volna valamilyen szakmát, vagy legalább jogosítványod volna, könnyebben találnál magadnak munkát.
- Azt azért ne mondd, hogy semmihez sem értek!
Van érettségim, elég jól tudok angolul, és számítógépet is tudok kezelni. Emellett erős vagyok, és nem félek a fizikai munkától.
- Hm... Ez igaz. De akkor miért nem találsz magadnak állást?
- Azért, mert csak napi öt-hat órás munkaidőben akarok dolgozni.
Ha nyolcórás munkát vállalnék, akkor nem tudnék készülni az egyetemre. Jövőre pedig mindenképpen be akarok jutni.
- Akkor menj el takarítani! Takarítót sok helyen keresnek napi négy-hat órára.
- Takarítani? Fogalmam sincs, hogy kell takarítani. Azt sem tudnám, hogy fogjak hozzá.
- Na látod, hogy nem értesz semmihez!

ért valamihez = *s'y connaître en qc.*

állás = *emploi, poste*

Állás

Külkereskedelmi vállalat keres ügyes, fiatal titkárnőt.
Legalább 3 éves gyakorlat és német nyelvtudás szükséges.
Jelentkezés személyesen, önéletrajzzal.

- Jó napot kívánok! Az álláshirdetésre jöttem.
- Tessék parancsolni! Foglaljon helyet! Önéletrajzot hozott?
- Igen, itt van. Parancsoljon!
- Köszönöm... Lássuk csak! Szóval közgazdasági szakközépiskolát végzett, gépelni, gyorsírni tud. Nagyon jó! A német nyelvtudása milyen?
- Középfokú.
- Hát... Jobb volna, ha felsőfokú lenne. Sok fordítási munkája lesz, és tárgyalásokon is részt kell vennie...
- Én is jobban szeretném, ha felsőfokon tudnék.
De még elég fiatal vagyok, van időm fejleszteni a nyelvtudásomat.
- Számítógépet tud kezelni?
- Igen. Az előző munkahelyemen is sokat dolgoztam szövegszerkesztővel.
- Megkérdezhetem, hogy miért hagyta ott az előző munkahelyét?
- Egyszerűen azért, mert unalmas és gépies volt a munkám.
Ráadásul a munkaidőm túlságosan kötött volt, a fizetésem pedig alacsony.
- Itt elég változatos lesz a munkája. Ami a munkaidőt illeti, nos, az nem egészen kötött.
Néha esténként vagy hétvégén is kísérmie kell majd az ügyfeleket. Férjnél van?
- Nem. De remélem, nem tilos férjhez mennem.
- Nem, dehogya! És a fizetéssel elégedett lesz.

- Beszélhetnék az igazgató úrral?
 - Egy pillanat... Igazgató úr! Molnár úr szeretne beszélni önnel ... Igen, beküldöm ... Tessék bemenni!
 - Jöjjön csak, kolléga! Foglaljon helyet! Miben segíthetek?
 - Arról van szó, hogy a jövő héten megnősülök. Kedden lesz az esküvőm.
 - Igazán? Hát ez nagyszerű! Őszintén gratulálok!
 - Köszönöm... Szóval, az a helyzet, hogy szeretnénk elmenni nászútra. Két hétre elutaznánk Olaszországba.
- őszintén = *sincèrement*
-
- Nagyon helyes. És mikor akarnak utazni?
 - Természetesen rögtön az esküvő után. A nászút...
 - A jövő héten?! Ez lehetetlen! Nagyon csodálkozom magán, Molnár úr. Tudja, hogy a jövő héten jönnek a japán vendégek. Ön nélkül hogy mutassuk be az új műhelyt nekik?
 - Igen, értem. De hát a menyasszonyomnak sem mondhatom, hogy csak jövőre megyünk nászútra.
 - Ez igaz. De mi lenne, ha elhalasztanák az esküvőt? Mondjuk decemberre...

-
- Igazgató úr, hívatott.
 - Igen, foglaljon helyet... Hát, szeretnék érdeklődni, kedves Boros úr, hogy érzi magát nálunk.
 - Óh, köszönöm kérdését. Igazán nagyon jól. Mintha mindig itt dolgoztam volna. Semmi okom a panaszra. A kollégák kedvesek, bár nem mindegyiknek van humorérzéke.
 - A lift mindig működik, a büfé jó, Irénke remekül főzi a kávé.
 - Igaz, a székem nem nagyon kényelmes, és jó lenne a szobámban egy ventilátor. És a fizetésem...
 - Szóval egy ventilátor és a fizetése. Érdekes... De én nem egészen így értettem a kérdést. A munkára gondoltam.
- mintha = *comme si*
-
- Ja, a munka... az nagyon érdekes. Igen... Még nem értem egészen, hogy mit kell csinálnom, de...
 - Hát igen. Erről van szó. Hogy nem érti egészen, jobban mondva egyáltalán nem érti, hogy mit kellene csinálnia. De ezen nem is csodálkozom.
 - Én igazán igyekszem. Néha órákig dolgozom anélkül, hogy lemennék a büfébe. Például tegnapelőtt is délig ültem a gép mellett, vagy majdnem délig... És tudja, igazgató úr, hogy csak három hete vagyok itt. És ez a rendszer elég bonyolult.
 - Tudom, de remélem ön is tudja, hogy nemsokára lejár a próbaideje. De ahelyett, hogy dolgozna, állandóan vicceket mesél a kollégáinak, újságot olvas, játszik a számítógépen, vagy udvarol a büfésnőnek...

Mint tudjuk, Miklós újságíró.

Nagyon elfoglalt ember: annyi munkája van, hogy gyakran enni sincs ideje.

És mint a legtöbb újságíró, sokat utazik.

Valahogyan mégis mindig talál időt két kedvenc időtöltésére: horgászik és barkácsol.

Akkor a legelégedettebb, ha néhány napot vagy hetet a "nyaralójukban" tölthet a Velencei-tónál:

ott egyszerre van lehetősége mind a két dologra.

Valójában csak egy kis faházuk van a tó partján, amelyet viccből neveznek nyaralónak.

És azt talán mondani sem kell, hogy Miklós maga építette.

Igaz, a sógora is segített neki.

senkinek sem árt = *ne fait de mal à personne*
munkát elvállal = *se charger d'un travail*

Márta bátyja, András igazi ezermester, és rendkívül szorgalmas.

"Egy kis munka senkinek sem árt" – szokta mondani, és reggeltől estig dolgozik.

Nincs olyan munka, amit ne merne elvállalni, és mindig minden sikerül neki: házat épít, vízvezetékot szerel, autót javít.

Miklós tulajdonképpen irigyli egy kicsit, és szeretne hasonlítani rá.

"Bárcsak nekem is ilyen jó szerszámaim lennének! – gondolja gyakran. – Akkor én sem ismernék lehetetlent."

Persze így sem ismer lehetetlent, de néha nem tudja befejezni azt, amit elkezdett, s ilyenkor Andrástól kér segítséget.

bárcsak = *si seulement*
ilyenkor = *dans ce cas*

- Szervusz, Márta.
- Paul! Micsoda meglepetés! Gyere be!
- Ne haragudj, hogy csak így betörök hozzátok, de erre jártam, és gondoltam, benézek.
- Remélem, nem zavarlak titeket.
- Dehogyan zavarasz! De ha tudtam volna, hogy jössz, nem engedtem volna le Miklóst a műhelybe.
- Már megint ott van?
- Már megint? Tudod, hogy mindig ez volt a fő hobbija.
De amióta András neki ajándékozta a régi barkácsológépét, minden szabad idejét a műhelyben tölti.
Tegnap is órákig lent volt, pedig csak este kilenckor jött haza.
Néha már alig lát a fáradtságtól, mégsem hagyja abba.
Az igazság az, hogy én sem tudom, hogy min dolgozik.
Gyere, nézzük meg!

Paul: Szia, Miklós! Bemehetünk?

Miklós: Gyertek csak! Éppen jókor jöttök. Most lettem kész vele.
Nézzétek meg! Hát nem gyönyörű?

Márta: De, igazán szép. És mi ez?

Miklós: Találd ki!

Márta: Fogalmam sincs róla. Legjobban egy régi varrógépre hasonlít.

Miklós: Fogadjunk, hogy Paul meg tudja mondani, mire való.

Paul: Elvesztenéd a fogadást, mert én sem tudom.

Miklós: Pedig nem nehéz kitalálni. Gondolkozz egy kicsit!

Paul: Mondjuk... szobabicikli. De hogy lehet rálni?

mire való = *à quoi (ça) sert*

II.17 Úristen! Mi történt veled?

- Halló! Fodrászat.
- Klári, maga az?
- Igen, tessék parancsolni!
- Bartáné vagyok, Éva. Szeretnék bejelentkezni, ha lehet, holnapra.
- Holnap sajnos már nem megy, végig foglalt vagyok. Holnapután 10 órákor megfelel?
- Nem lehet korábban? Mondjuk 8-kor.
- Rendszerben van, már be is írtam. Mit csinálunk? már be is írtam = *c'est noté*
- Vágatni és festetni szeretnék.
- Akkor várom holnapután 8-kor.

- Milyen frizurát csináljak?
- Ilyesmit, mint ez itt a fotón. Elöl hagyja meg hosszabbra, hátul vágja jó rövidre!

vmi ilyesmi = *qc. comme ça*

-
- Így jó lesz?
 - Igen, nagyon jó a formája ... És szőkén még jobban fog mutatni.
 - Pontosabban milyen színre gondol?
 - Egészen világos szőkét szeretnék. Tudja, meguntam már a fekete hajamat ... Aztán, amíg a festék rajta van, átmegyek Icához, a kozmetikushoz, megkezeltettem vele az arcomat, és befestetem a szempillámat.

pontosabban = *plus précisément*

megun = *en avoir assez (marre)*

-
- Úristen! Mi történt veled?
 - Mi az, talán nem tetszem? Egy vagyont fizettem a szépségemért.
 - Ezt igazán megtakaríthattad volna ... Nekem sokkal jobban tetszett az eredeti hajszíned.
-
- Nem gondolod, hogy tavasszal egy kicsit rendbe kellene hoznunk a lakást?
A falak piszkosak, a függönyök kopottak, a szőnyegek ...
 - Ne is mondd tovább! Szóval festetni akarsz?
 - Nem akarok, de kell. Festetni vagy tapétáztatni.
 - Ha mindenképpen kell, akkor inkább festessünk! Én nem szeretem a tapétát.
 - Szerencsére a parketta még jó állapotban van, az ajtók meg az ablakok is ... Van valami ötleted, hogy kivel csináltassuk a festést?

- Mikor indul a következő városnéző busz?
- Tizenegy órákor.
- Van még hely rajta?
- Hányan vannak?
- Csak hárman.
- Akkor nincs gond.
- Milyen nyelven fog beszélni az idegenvezető?
- Angolul. De természetesen tud németül is.
- És mit fogunk látni?
- Budapest legszebb helyeit és legérdekesebb épületeit.
Például a Hősök terét, a Népstadiont, a Nemzeti Múzeumot, a Parlamentet és sok más.
- És be is megyünk ezekbe az épületekbe?
- Ilyen rövid idő alatt erre nincs lehetőség.
De nem is lenne érdemes néhány percre bemenni a múzeumokba vagy a Parlamentbe.
Kárpótlásul viszont isznak majd egy frissítőt a Hiltonban.

édemes = *qui vaut la peine*

A Puskás Ferenc Stadion ma Budapest legnagyobb épülete.

A második világháború után épült stadionban több mint 70 ezer néző fér el.

Az 50-es és 60-as években játszott futballmérkőzéseken gyakran tele volt a nézőtér.

Az utóbbi időben azonban a sporteseményeken sokszor félig üres marad,

ezért néha más eseményeket is rendeznek benne, például könnyűzenei koncerteket.

mérkőzés = *rencontre (sportive), match*
esemény = *événement*

Ez az épület a Magyar Nemzeti Múzeum.

Magát a múzeumot 1802-ben alapították, de ez az épület később épült.

A kétemeletes klasszicista épületet Pollack Mihály tervezte és építette a múlt század közepén,
pontosabban 1837 és 1847 között.

A múzeumot körülvevő kertben számos szép szobor található.

Az épület előtt áll az egyik leghíresebb XIX. századi magyar költő, Arany János szobra.

A múzeum bejáratához, amely előtt magas oszlopsor látható, széles lépcső vezet fel.

A Nemzeti Múzeum állandó kiállításai Magyarország történetét mutatják be

a legrégebbi koroktól a XIX. század közepéig.

= *depuis les temps les plus anciens jusqu'au milieu du XIXe siècle*

körülvevő = *entourant*

Budát és Pestet összesen kilenc híd köti össze.

Közülük a legrégebbi és legszebb a múlt század közepén épített Lánchíd.

Eredetileg 1842-től 1849-ig építették az angol Adam Clark vezetésével.

Mivel ez az angol mérnök a híd felépítése után Magyarországon maradt, szinte magyarrá vált,
Clark Ádámnak szoktuk nevezni.

Abban az időben Németország és a Fekete-tenger között ez volt az egyetlen állandó híd a Dunán.

A második világháború végén a többi budapesti híddal együtt elpusztult,
de 1949-re eredeti formájában újjáépítették.

Gábor: Paul, te egyszer említetted, hogy még sohasem jártál az Alföldön, pedig nagyon szeretnéd látni.

Paul: Így is van. Az Alföld név mindig Petőfit juttatja eszembe. Mennyire szeretted az Alföldet!

Gábor: Szóval azt akarom kérdezni, hogy nem volna-e kedved részt venni egy két-három napos alföldi kiránduláson. Irénnel meg egy holland házaspárral megyünk a hét végén, és bőven van szabad helyünk.

Paul: Kedves tőled, hogy rám gondoltál. Talán szabaddá tudnám tenni magamat. És mi az útitervetek?

Gábor: Ismerünk egy nagyon jó helyet a Kiskunságban, ahol lovagolni is lehet.

Útközben meg akarunk állni Kecskeméten, azután megnézzük a Kiskunsági Nemzeti Parkot.

A kedvedért elmennénk Kiskőrösre is, Petőfi szülőházába.

Paul: Remek! Csak egy baj van. Én nem tudok lovagolni, sőt őszintén szólva nagyon félek a lovaktól.

Gábor: Neked nem kötelező lovagolni.

Amíg mi lovagolunk, te gyönyörködhetsz a híresen szép alföldi napfelkeltében, és ismerkedhetsz a tájjal.

Paul: Jó. Azt hiszem, veletek tartok. És viszek magammal egy Petőfi-kötetet is...

vkivel tart = *accompagner qn.*

A Mátra és a Bükk lábánál fekvő Eger városát egész évben sok magyar és külföldi turista látogatja.

A város nemcsak a várról és szép műemlékeiről híres, hanem finom borairól, középkori borpincéiről is.

Egy szép májusi vasárnap Jan és a felesége is Egerbe indult kirándulni.

Turistabusszal mentek, mert a tíznapos dunántúli út után Jannak elege volt a vezetésből.

A városhoz közeledve az idegenvezető beleszólt a mikrofonba:

“Figyelem, figyelem! Néhány perc múlva megérkezünk Egerbe.

A parkoló mellől gyalog indulunk a Bazilikához, és teszünk egy kis városnéző sétát a belvárosban.

Ebéd előtt lesz egy jó félóra szabadidő, ezalatt mindenki megkóstolhatja az egri bikavért.

Ebéd után felmegyünk a várba.

Biztosan sokan tudják már a kézikönyvből, hogy ez a vár Magyarország egyik leglátogatottabb történelmi emléke.

Itt harcoltak 1552-ben a hős egriek: férfiak, nők, gyerekek egy hónapon át.

Bár alig kétezren voltak a nyolcvanezres török sereggel szemben, a törököknek nem sikerült elfoglalniuk a várat.

A vár évszázadokon át épült, és az az érdekessége, hogy bonyolult folyosórendszer van a föld alatt, az úgynevezett kazamaták.

A várat végigjárva, remélem, képet kapnak majd az egriek hősi harcáról.”

végigjár = *parcourir, faire le tour de*

Jan: Ez igazán érdekes kirándulás volt ... El fogom olvasni azt a regényt, amiről az idegenvezető beszélt.
Le van fordítva németre.

Janné: Az az író írta, akinek a sírját ott láttuk a várban, igaz?

Jan: Igen, Gárdonyi Géza. A könyv címe : *Egri csillagok*. Film is készült belőle ...
Ezt az üveg bort az “egri csillagok” emlékére fogjuk meginni.

Juli: Halló! Horváth lakás.

Paul: Szervusz, Juli! Itt Paul.

Juli: Paul! De rég hallottam a hangodat! Teljesen eltűntél.

Paul: Igen, közben haza kellett mennem Berlinbe. A hét végén pedig egy csodálatos alföldi kiránduláson voltam. De nem ezért hívlak.

Egy magyar ismerősöm, Hazai Gábor pénteken kerti mulatságot rendez egy holland házaspár tiszteletére. Engem is meghívott többek között, és azt mondta, hogy vigyem magammal a legjobb barátaimat. Nincs kedvetek eljönni velem?

Juli: Ez igazán kedves. És hol lesz az a kerti mulatság?

Paul: Gábornak van egy nyaralója, vagy ahogy ő nevezi, vadászháza, valahol ... Hol is?

vadászház = *pavillon de chasse*

Megvan. Pilisszentlélek mellett, Dobogókő közelében.

Juli: Ó, az szép hely lehet. Én nagyon szívesen elmennék. Remélem, Attilának is lesz kedve.

Megbeszélem vele, és este felhívlak. Jó?

megvan! = *ça y est ! j'y suis !*

Paul: Jó. Akkor várom a hívásodat.

Paul: Halló! Gábor, Irén! Van itt valaki? ... Szervusz, Gábor, megérkeztünk.

Ez a kutya nagyon barátságatlanul fogadott minket.

Gábor: Szervusztok! Isten hozott! Már féltünk, hogy a vendégeink eltévedtek.

Ti vagytok az elsők. Kezét csókolom, Hazai Gábor.

Juli: Üdvözlöm, Vásári Júlia. És ott jön a férjem, Attila. Ő hozza a süteményt.

Gábor: Szervusz, Attila ! Gyertek, fáradjatok beljebb! Irén hátul van a tűznél, készíti a gulyáshozvalókat.

Juli: Jaj, de gyönyörű ez a kert! És micsoda levegő! ...

Szervusz, Irén! Már sokat hallottam rólad Paultól. Juli vagyok.

Attila: Kezét csókolom, Irén.

Irén: Szervusztok! Érezzétek otthon magatokat! Nekem még van egy kis dolgom ...

Gábor, tölts valami italt, és gyorsan igyunk pertut! Utálok magázódni.

Gábor: Máris töltök ... Ki mit iszik? Vodka, pálinka, bor, sör a választék. Tessék, addig is vegyetek pogácsát! ...

Úgy hallom, újabb vendégek érkeztek. Paul, légy szíves, tölts helyettem!

addig is = *en attendant*